

DZIENNIK USTAW ŚLĄSKICH

Katowice, dnia 5 maja 1939 r.

Nr 13

TREŚĆ:

Poz. 31—Rozporządzenie Śląskiej Rady Wojewódzkiej i Wojewody Śląskiego z dnia 17 kwietnia 1939 r. o wykonaniu ustawy o Śląskim Funduszu Gospodarczym 205

31.

ROZPORZĄDZENIE

Śląskiej Rady Wojewódzkiej
i Wojewody Śląskiego
z dnia 17 kwietnia 1939 r.

o wykonaniu ustawy o Śląskim Funduszu Gospodarczym.

Na podstawie art. 34 ustawy o Śląskim Funduszu Gospodarczym (Dz. U. Śl. z roku 1939 Nr 5 poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1.

(1) Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają artykuły ustawy o Śląskim Funduszu Gospodarczym (Dz. U. Śl. z 1939 r. Nr 5 poz. 12).

(2) Paragrafy, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

Do art. 2.

§ 2.

(1) Podstawę wymiaru opłat z art. 2 lit. a stanowią czynsze umowne z lokali wynajętych lub wdzierżawionych.

(2) Gdy najemca lub dzierżawca oprócz czynszu wyrażonego w określonej kwocie, zobowiązał się z tytułu najmu lub dzierżawy jeszcze do innych świadczeń (w gotówce, w naturze, pracy lub innej formie), wówczas do sumy czynszu dolicza się wartość tych świadczeń.

(3) Gdy w sumie należnego czynszu mieści się wynagrodzenie za specjalne świadczenia wynajmującego na rzecz najemcy (np. za ogrzewanie, za oświetlenie, za dostarczenie siły parowej lub za używanie urządzenia, nie stanowiącego przynależności nieruchomości budynkowej), wówczas wartość tych świadczeń potrąca się od sumy należnego czynszu, o ile ustawa o ochronie lokatorów nie zawiera odmiennych postanowień.

Natomiast wartości wynagrodzenia za używanie urządzenia, stanowiącego przynależność budynku w rozumieniu obowiązujących ustaw cywilnych, nie potrąca się od sumy należnego czynszu.

§ 3.

(1) Wartość wynagrodzenia za specjalne świadczenia, mieszczące się w sumie czynszu, ustala władza wymiarowa na podstawie:

- zeznań i wyjaśnień płatnika,
- ksiąg handlowych i gospodarczych względnie dokumentów, przedłożonych przez płatnika, najemcę lub dzierżawcę,
- zeznań, opinii i wyjaśnień świadków i biegłych,
- ogłędzin lokalnych.

(2) Płatnik obowiązany jest pokryć koszty świadków i biegłych, którzy mają być przesłuchani na jego wniosek i odpowiednią kwotę wpłacić w wyznaczonym mu przez władzę wymiarową terminie, w przeciwnym razie należy odstąpić od przeprowadzenia dowodu.

(3) Od czynszów z lokali wynajętych lub wdzierżawionych z urządzeniem, które w rozumieniu obowiązujących ustaw cywilnych nie jest przynależnością budynku, może władza wymiarowa uwzględnić potrącenia z tytułu zużycia tego urządzenia według następujących norm:

- przy lokalach biurowych, handlowych najwyżej 10% czynszu brutto,
- przy lokalach, zajętych na zakłady przemysłowe, najwyżej 30% czynszu brutto.

§ 4.

Lokalami, w rozumieniu art. 2, są wszelkiego rodzaju pomieszczenia mieszkalne, handlowe, przemysłowe, biurowe i inne wraz z należącymi do nich zabudowaniami gospodarczymi, piwnicami, składami itp. bądź wynajmowane (wdzierżawiane), bądź oddawane w używanie służbowe.

§ 5.

Część lokalu, wchodząca w skład mieszkania właściciela budynku, a wynajęta za czynszem, podlega opłacie.

§ 6.

(1) Ustalenie wartości czynszowej lokali służbowych należy do właściwej władzy wymiarowej.

(2) W domach, podlegających ustawie o ochronie lokatorów, przeciętną wartość czynszową mieszkań służbowych ustala się zgodnie z przepisami tej ustawy.

§ 7.

(1) Przy obliczaniu opłat w przypadku współwłasności do części ułamkowo oznaczonej, należy każdy czynsz najmu (dzierżawy) oraz wartość czynszową każdego lokalu, oddanego w używanie służbowe, podzielić przez liczbę wyrażającą udział, oznaczony w idealnych częściach ułamkowych ($\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ itd.), jakim uczestniczy płatnik we współwłasności, a następnie dopiero zastosować odpowiednią stawkę, przewidzianą w art. 2.

Powyższe dotyczy również wypadków, w których współwłaścicielami są małżonkowie lub rodzice i dzieci niewłasnowolne.

(2) Uczestników współwłasności do niepodzielnej ręki traktuje się jako jeden podmiot opłat.

Do art. 3.

§ 8.

Zwolnienia, przewidziane w art. 3 ust. (1), służą z samego prawa; w razie zaś sporu, osoba roszcząca sobie prawo do zwolnienia, powinna udowodnić okoliczności faktyczne, uzasadniające to roszczenie.

Do art. 3 ust. (1) pkt 1.

§ 9.

(1) Piętnastoletnie zwolnienie od opłat przysługuje właścicielom domów nowowznoszonych i części przybudowanych, nadbudowanych lub przebudowanych tylko w odniesieniu do lokali, służących faktycznie celom mieszkalnym.

(2) Gdy część lokalu zajęta jest na mieszkanie, a reszta na zakład handlowy, przemysłowy, lub na inne cele, wówczas piętnastoletniemu zwolnieniu od opłaty podlega tylko odpowiednia część czynszu umownego, przypadająca na część mieszkalną.

(3) Izbę, używaną równocześnie na zakład przemysłowy i mieszkanie, uważa się za część mieszkalną.

§ 10.

Przebudowa budynku lub lokalu uzasadnia prawo do zwolnienia od opłaty tylko wtedy, gdy płatnik przedłoży zaświadczenie właściwej policji budowlanej, iż koszty przebudowy wynosiły co najmniej 65% kosztów nowego budynku lub lokalu.

Do art. 3 ust. (1) pkt 2.

§ 11.

Za korporacje prawa publicznego uważa się takie związki osób, których istnienie oparte jest

na przepisach prawa publicznego. Należą więc do nich zarówno związki samorządu terytorialnego, gospodarczego i zawodowego, jak i związki osób, oparte na prawie przemysłowym i innych przepisach prawa publicznego. Nie są natomiast korporacjami prawa publicznego osoby prawne, nie będące same związkami osób, lecz przez takie związki powołane do życia, jako ich zakłady, organy lub instytucje (np. komunalne kasy oszczędności).

Do art. 3 ust. (1) pkt 4.

§ 12.

Za instytucje humanitarne, religijne i społeczne uważa się instytucje, które w myśl statutu mają cele wyłącznie humanitarne, religijne i społeczne, a których działalność ściśle odpowiada statutowi.

Do art. 3 ust. (1) pkt 5.

§ 13.

(1) Przy ustalaniu, czy suma czynszów płatnika przekracza 125,— zł miesięcznie, miarodajna jest suma wszystkich jego czynszów, płynąca z posiadanych nieruchomości bez względu na to, czy czynsze te podlegają opłatom lub też są od nich zwolnione.

(2) Współwłaściciel budynku w części ułamkowo oznaczonej, korzysta z powyższego zwolnienia, o ile suma czynszów, płynąca zarówno z jego udziału we współwłasności jak i innych jego nieruchomości lub ich części nie przekracza miesięcznie 125 złotych.

(3) W razie istnienia współwłasności do niepodzielnej ręki uczestników współwłasności traktuje się jako jeden podmiot opłat.

Do art. 4 ust. (1) i art. 31.

§ 14.

(1) Kontrola nad prawidłowym obliczaniem i terminowym uiszczaniem opłat przez płatników, należy do urzędu skarbowego, a jeżeli pobór opłat powierzono gminie, do zarządu gminnego.

(2) Jeżeli opłaty nie zostały wpłacone w terminie lub wpłacono je w kwocie niższej niż należy, urząd skarbowy (zarząd gminny) dokonuje z urzędu wymiaru lub domiaru tych opłat.

(3) Opłaty, wymierzone w myśl postanowień ustępu poprzedniego, płatnicy obowiązani są wpłacić do kasy właściwego urzędu skarbowego (zarządu gminnego) najpóźniej do dnia 15 licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 15.

W kwestiach proceduralnych przy wymiarze opłat nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem, stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22

marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341).

§ 16.

Za czynności, związane z wymiarem i poborem opłat, przyszuje się władzom wymiarowym wynagrodzenie w wysokości 5% wpływów na rzecz Śląskiego Funduszu Gospodarczego z tytułu opłat, kar pieniężnych i odsetek od zaległych opłat.

Odpowiednie pozycje dochodu i rozchodu winny znaleźć swój wyraz w budżecie Województwa Śląskiego.

Do art. 5.

§ 17.

(1) Płatnicy względnie ich pełnomocnicy (administratorzy) obowiązani są do złożenia przy każdej wpłacie opłat w kasie urzędu skarbowego (urzędu gminnego) wykazu opłat:

a) wzór Nr 1 przy wpłacie opłat za miesiąc styczeń każdego roku względnie przy wpłacie opłat za pierwszy miesiąc po nabyciu nieruchomości, zaś przy wpłatach za inne miesiące tylko w tym wypadku, gdy w stosunku do opłat objętych ostatnio złożonym wykazem wzór Nr 1 zaszły zmiany mające wpływ na wysokość przypadających opłat;

b) wzór Nr 2 przy wpłacie opłat za pozostałe miesiące, w których wysokość opłaty pokrywa się z wysokością opłat, wynikającą z ostatnio złożonego wykazu wzór Nr 1.

(2) Wykazy wzór Nr 1 i 2 stanowią załącznik niniejszego rozporządzenia.

§ 18.

W przypadku, gdy umowne terminy płatności poszczególnych czynszów z tej samej nieruchomości przypadają na różne dni tego samego miesiąca (np. niektóre czynsze za miesiąc styczeń płać się 1 stycznia, inne zaś 31 stycznia) — lub jeżeli oprócz opłat od czynszów przypadają do zapłaty z tej samej nieruchomości również opłaty od wartości czynszowej lokali służbowych, — płatnik może za dany miesiąc złożyć tylko jeden wykaz i uiścić wykazane w nim opłaty bez odsetek w terminie do dnia 15 następnego miesiąca kalendarzowego.

W razie niedotrzymania tego terminu ulgowego, odsetki należy obliczyć od płatności poszczególnych opłat.

Do art. 6.

§ 19.

Termin 14-dniowy do wnoszenia odwołań od wymiaru lub domiaru opłat liczy się od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 20.

(1) Odwołanie spóźnione pozostawia władza wymiarowa bez rozpatrzenia, zawiadamiając o tym płatnika.

(2) Przeciwko takiemu postanowieniu służy w trybie i terminie, przewidzianym w art. 6, zażalenie do Śląskiej Rady Wojewódzkiej jedynie w razie sporu co do tego, czy odwołanie wniesiono w terminie.

§ 21.

Władza wymiarowa bada konkretne zarzuty, podniesione w odwołaniu od wymiaru opłaty lub w zażaleniu przeciw pozostawieniu odwołania bez rozpatrzenia, i ocenia przedstawione dowody, przeprowadza uzupełniające dochodzenia jak również usuwa istotne wadliwości postępowania, następnie przesyła odwołanie wraz ze swoim wnioskiem i aktami wymiarowymi do Śląskiej Rady Wojewódzkiej za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydziału Skarbowego).

§ 22.

Odwołanie może być cofnięte pisemnie lub ustnie przez oświadczenie do protokołu.

§ 23.

Błędy rachunkowe w obliczeniu samej opłaty lub podstawy wymiaru opłaty, mogą być każdego czasu prostowane przez władzę, która dopuściła się błędu. Wniesione przez płatnika zażalenia z powodu spostrzeżonych błędów rachunkowych załatwia we własnym zakresie działania ta władza, która dopuściła się błędu.

§ 24.

Jeżeli omyłkowo ta sama osoba lub ta sama podstawa wymiaru została obciążona podwójnie tą samą opłatą, Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Skarbowy — zarządza na wniosek władzy wymiarowej lub na prośbę płatnika odpisanie opłaty nieprawidłowo wymierzonej.

Do art. 7.

§ 25.

(1) W sprawach karnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 50 — 52 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim (Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 30/26).

(2) Od orzeczenia karnego, wydanego przez władzę wymiarową, może skazany w terminie 7-dniowym żądać skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, stosownie do art. 640 i następnych kodeksu postępowania karnego. Żądanie rozpatrzenia sprawy przez sąd powinno być złożone do władzy, która wydała orzeczenie karne.

(3) W razie odmowy przyjęcia powyższego żądania jako spóźnionego, można w ciągu trzech dni od zawiadomienia o odmowie złożyć żądanie skierowania sprawy do sądu okręgowego celem rozpatrzenia zasadności odmowy. Żądanie to można złożyć wprost do sądu.

(4) Na skutek złożenia w przepisany termin żądania o skierowanie sprawy na drogę sądową, władza wymiarowa, która wydała orzeczenie, przesyła zgłoszone żądanie wraz ze wszystkimi aktami sprawy w oryginałach właściwemu sądowi za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydziału Skarbowego), pozostawiając u siebie odpisy odnośnych akt.

(5) Urząd Wojewódzki Śląski (Wydział Skarbowy) jest upoważniony do uchylenia orzeczeń karnych, zaczepionych żądaniem skierowania sprawy na drogę sądową.

(6) Z chwilą przekazania przez władzę wymiarową sprawy karnej sądowi, sąd przeprowadza postępowanie w trybie przepisany dla spraw wszczętych w drodze sądowej. Po wydaniu wyroku przez sąd, orzeczone przezeń grzywny są ściągane z inicjatywy i w imieniu władz sądowych. W związku z tym, dopiero po zapadnięciu wyroku sądowego w I instancji, władza wymiarowa obowiązana jest bez względu na treść tego wyroku karę pieniężną odpisać z powołaniem się na datę i liczbę wyroku sądowego.

(7) Wykonanie orzeczeń karnych w części dotyczącej wymiaru kary, podlega odroczeniu do czasu ich uprawomocnienia się.

Władza wymiarowa może jednak zarządzić zabezpieczenie orzeczonej kary pieniężnej na majątku obwinionego.

Od kar nie pobiera się odsetek.

Do art. 8.

§ 26.

Płatnicy, którzy nie podali w wykazach przewidzianych w § 17 wszystkich podlegających opłatom lokali, zajmowanych przez najemców, dzierżawców oraz osoby, którym oddano te lokale w używanie służbowe, — jako też ci płatnicy, którzy podali w wykazach czynsz najmu (dzierżawy) w kwotach niższych od przysługujących im z umowy, nie podpadają pod pojęcie płatników, których przy pierwotnym wymiarze opuszczono; winni zatem uiścić opłaty za cały czas od chwili zaistnienia obowiązku ponoszenia opłat.

Do art. 9.

§ 27.

Sumy, niesłusznie ściągnięte tytułem opłat, kar pieniężnych i odsetek od zaległych opłat, powinny być zaliczone na poczet innych płatnych należności płatnika, a w razie braku takich należności zwrócone w gotówce.

Do art. 10.

§ 28.

(1) Opłaty od czynszu umownego z poszczególnych lokali podlegają umorzeniu:

a) w odniesieniu do płatników, którzy udowodnią, że najemca lub dzierżawca zalega z czynszem na skutek pozostawania bez pracy lub na skutek nędzy, przy czym za wystarczający dowód nieściągalności czynszu będą uważane między innymi poświadczenia zarządów gminnych;

b) jeżeli wdrożona przez płatnika egzekucja celem ściągnięcia zaległego czynszu pozostała bez skutku.

(2) Uiszczone przez płatnika opłaty, przypadające od nieściągalnych czynszów, o których mowa w lit. a i b poprzedniego ustępu, podlegają zaliczeniu na inne należności względnie zwrotowi.

(3) Prośby o umorzenie opłat od poszczególnych lokali winni wносить płatnicy do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydziału Skarbowego) za pośrednictwem władzy wymiarowej. Wniesienie podania jest dopuszczalne w każdym czasie, z tym jednak, że podania złożone po upływie lat 5 od chwili płatności czynszu nie podlegają rozpatrzeniu.

§ 29.

(1) W gospodarczo uzasadnionych lub zasługujących na szczególne uwzględnienie przypadkach, Urząd Wojewódzki (Wydział Skarbowy) może umarzać w całości lub w części należności z tytułu opłat, kar pieniężnych i odsetek od zaległych opłat.

(2) Umorzenie opłat w całości lub w części pociąga za sobą umorzenie w odpowiednim stosunku odsetek.

§ 30.

(1) Władze skarbowe mogą na prośbę płatnika odroczyć lub rozłożyć na raty płatne należności w opłatach i karach pieniężnych.

(2) Władzami właściwymi do udzielania ulg, o których mowa w ustępie poprzednim, są:

a) urzędy skarbowe — o ile chodzi o odroczenie zaległości do kwoty 10.000 zł na okres czasu nieprzekraczający 6 miesięcy — o ile chodzi o ratalną spłatę zaległości do kwoty 5.000 zł na okres czasu nieprzekraczający 2 lat, zaś do kwoty 10.000 zł na okres czasu nieprzekraczający 1 roku;

b) poza przypadkami, wymienionymi w lit. a, — Urząd Wojewódzki Śląski (Wydział Skarbowy).

Do art. 12.

§ 31.

Przepisów o odpowiedzialności nabywcy za należności poprzednika w opłatach, nie stosuje się do nabywcy w trybie postępowania egzekucyjnego.

Do art. 11 — 14.**§ 32.**

(1) Od postanowienia nakładającego na osoby wymienione w art. 11 — 13 odpowiedzialność za należne od płatnika opłaty na Śląski Fundusz Gospodarczy, przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) za pośrednictwem właściwej władzy wymiarowej w terminie dni 14 licząc od dnia następnego po doręczeniu postanowienia.

(2) Zażalenie wniesione po terminie władza wymiarowa pozostawia bez rozpatrzenia, zawiadamiając o tym osobę odpowiedzialną. Przeciw takiemu postanowieniu służy w trybie i terminie, przewidzianym w poprzednim ustępie, zażalenie do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) jedynie w razie sporu co do tego, czy pierwotne zażalenie wniesiono w terminie.

Do art. 15 — 30.**§ 33.**

(1) Do podań o pożyczkę na remont główny domów mieszkalnych, wybudowanych przed dniem 1 stycznia 1919 r., winno być załączone zaświadczenie policji budowlanej o konieczności takiego remontu.

(2) Wysokość pożyczki na remont główny tych domów nie może przekraczać 50% wartości domu.

(3) Przepisy powyższe nie mają zastosowania w razie udzielenia kredytu na remont główny z lokat, umieszczonych w komunalnych kasach oszczędności. W tym przypadku Śląska Rada Wojewódzka ustali osobne warunki.

§ 34.

Śląska Rada Wojewódzka ustala w drodze osobnej uchwały okresy amortyzacyjne pożyczek ze Śląskiego Funduszu Gospodarczego w ramach 60 letniego okresu amortyzacyjnego przewidzianego w art. 17 ust. (1) i ureguje stosowanie 1 rocznego okresu ulgowego, wolnego od obowiązku uiszczania rat kapitałowych w stosunku do tych pożyczek.

Postanowienia końcowe.**§ 35.**

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) W tymże terminie tracą moc obowiązującą przepisy rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej i Wojewody Śląskiego z dnia 2 października 1933 r. w sprawie wykonania ustawy o Śląskim Funduszu Gospodarczym (Dz. U. Śl. Nr 27 poz. 53).

Śląska Rada Wojewódzka:

Przewodniczący:

(—) Dr Grażyński

Wojewoda Śląski.

Tłoczono z polecenia Wojewody Śląskiego.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. Śl. wynosi 4,50 zł kwartalnie; pojedynczy numer 0,80 zł; pojedynczy numer z lat ubiegłych 50% drożej.

Prenumerata Dz. U. Śl. winna być opłacona najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Ustaw Śląskich należy wnosć do właściwych Urzędów Pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru, późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.

Konto czekowe w P. K. O. Administracji Dziennika Ustaw Śląskich i Gazety Urzędowej Nr. 304.121.

Drukarnia Urzędu Wojew. Śląskiego w Katowicach.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
	z przeniesienia													
14														
15														
16														
17														
18														
19														
20														
Razem:														

Wykaz niniejszy sporządziłem (am) zgodnie ze stanem faktycznym i według najlepszej wiedzy i sumienia.

....., dnia 19..... r.

podpis płatnika względnie jego pełnomocnika (administratora)

OBJAŚNIENIA.

1. Wykaz niniejszy należy złożyć z reguły za miesiąc styczeń każdego roku i za pierwszy miesiąc po nabytciu budynku. Poza tym za pozostałe miesiące, o ile zaszyły zmiany co do wysokości czynszu lub inne zmiany, małace wpływ na wysokość opłaty (np. opróżnienie pewnych lokali).
2. Wykaz składa się osobno dla każdego budynku.
3. W rubryce 1 wpisuje się kolejno numery lokali podlegających opłatom.
4. Jeżeli z tytułu przebudowy, nadbudowy i przybudowy tylko część lokali podlega opłatom (§ 9 rozp. wykon.) należy tylko podać czynsz podlegający opłacie, z zaznaczeniem tej okoliczności w rubryce 11.

Skala opłat jest następująca:

Stawka opłaty: czynsz najmu lub dzierżawy:

2 ^o /o	do 30 zł
4,5 ^o /o	ponad 30 zł do 100 zł
7 ^o /o	" 100 zł " 200 zł
12 ^o /o	" 200 zł " 500 zł
17 ^o /o	" 500 zł " 1.000 zł
22 ^o /o	" 1.000 zł

Opłaty należy wpłacać w terminie do dni 15 po upływie umownego terminu płatności czynszu, względnie, o ile chodzi o mieszkania służbowe, do dnia 15 po upływie danego miesiąca (art. 5 ust. (2) ustawy).

W przypadku, gdy umowne terminy płatności poszczególnych czynszów z tej samej nieruchomości przypadają na różne dni tego samego miesiąca (np. niektóre czynsze za miesiąc styczeń płatne są 1 stycznia, inne zaś 31 stycznia) lub jeżeli oprócz opłat od czynszów przypadały do zapłaty z tej samej nieruchomości również opłaty od wartości czynszowej lokali służbowych — płatnik może za dany miesiąc złożyć tylko jeden wykaz i uiszczyć wykazane w nim opłaty bez odsetek w terminie do dnia 15 następnego miesiąca kalendarzowego.

W razie niedotrzymania tego terminu ulgowego, pobiera się odsetki od płatności poszczególnych opłat. (§ 18 rozp. wykon.).

Sprawdzono pod względem rachunkowym

Pobrano opłaty zł..... gr.....

odsetek zł..... gr.....

i zarachowano w dzienniku kas.

pod poz.

data

podpis

Wzór Nr 2

Wykaz z Nr 2

opłat na Śl. Fundusz Gospodarczy od czynszów najmu (dzierżawy) od wartości czynszowej mieszkańców służbowych

za miesiąc 19..... r.

..... miejsce położenia nieruchomości (miasto-gmina)

..... ulica

..... numer domu

(datownik Urzędu Skarbowego)

Właściciel — współwłaściciel (imię i nazwisko lub firma)

Miejsce zamieszkania.....
lub siedziba

Przy współwłasności oznaczony w ułamku udział płatnika.....

Pełnomocnik właściciela (imię i nazwisko)

Miejsce zamieszkania.....

Wypełnia płatnik.

wypełnia władza skarbową

Oświadczam, że wysokość czynszów i ilość lokatorów nie uległy zmianie, wobec czego opłata

wynosi zł gr jak za poprzedni miesiąc.

Eventualne zmiany lokatorów nie mające w tytu na wysokość opłaty

wyprowadził się (imię i nazwisko lokatora)	wprowadził się (imię i nazwisko lokatora)	Czas, od którego zaszła zmiana	U w a g i:
1	2	3	4

Sprawdzono pod względem rachunkowym

Pobrano opłaty zł gr

odsetek zł gr

i zarachowano w dzienniku kas. pod poz.:.....

Wykaz niniejszy sporządziłem (am) zgodnie ze stanem faktycznym i według najlepszej wiedzy i sumienia.

..... data podpis

..... podpis płatnika lub jego pełnomocnika (administratora)

O B J A Ś N I E N I A:

1. Wykaz składa się osobno dla każdego budynku.

2. W razie zmiany osoby lokatora przy niezmiennionej wysokości czynszu i nieprzerwanym najmie lokalu (np. po lokatorze A wprowadza się bezpośrednio lokator B za tym samym czynszem, co jego poprzednik), zmianę tę należy uwidocznić w rubrykach 1, 2 i 3 wymieniałac w rubryce 1 nazwisko i imię lokatora, który się wyprowadził, a w rubryce 2 lokatora, który się wprowadził.

3. Opłaty należy wpłacać w terminie do dnia 15 po upływie umownego terminu płatności czynszu, względnie, o ile chodzi o mieszkania służbowe, do dnia 15 po upływie danego miesiąca (art. 5 ust. (2) ustawy).

W przypadku, gdy umowne terminy płatności poszczególnych czynszów z tej samej nieruchomości przypadają na różne dni tego samego miesiąca (np. nie- które czynsze za miesiąc styczeń płatne są 1 stycznia, inne zaś 31 stycznia) — lub jeżeli oprócz opłat od czynszów przypadają do zapłaty z tej samej nieruchomości również opłaty od wartości czynszowej lokali służbowych, — płatnik może za dany miesiąc złożyć tylko jeden wykaz i uiszczyć wykazane w nim opłaty bez odsetek w terminie do dnia 15 następnego miesiąca kalendarzowego.

W razie niedotrzymania tego terminu ulgowego, pobiera się odsetki od płatności poszczególnych opłat. (§ 18 rozp. wykon.)